

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Tyroll (VS):

Jeg må ærlig talt sige, jeg var forbløffet over, at der ikke var nogen, der ville have ordet til denne sag.

Jeg synes stadig væk, der er adskillige grunde til at sige noget vedrørende dette lovforslag om en tjenstemandsret. Det drejer sig bl.a. om statens misligholdelse af sine lønforpligtelser.

Ved samtlige de behandlinger, der har været her i salen af tjenstemændenes arbejdsnedlæggelser på grund af finansministerens manglende vilje til at forhandle et opstået lønefterslæb i 1979, har jeg forsøgt at få et klart svar på, om regeringens reaktion med repressalier fremfor lønindrømmelser er udtryk for, at regeringen ikke længere agter at overholde forudsætningerne for tjenstemændenes manglende aktionsret, nemlig at lønudviklingen følger lønudviklingen på det øvrige arbejdsmarked. En følge af dette er selvfølgelig, at et lønefterslæb ikke må opstå.

Ministeren har ikke villet give et klart svar. Det nærmeste, det under udvalgsbehandlingen er lykkedes at komme et svar, er, at der »tages hensyn« til lønniveauer og lønudvikling på det private arbejdsmarked. Det ville da under alle omstændigheder være mærkeligt andet. Det er vel også tilfældet for de overenskomstansatte hos staten.

I et forsøg på at få et mere klart svar udbad jeg mig ministerens kommentar til den fremstilling af forudsætningerne, der er foretaget i en studie af Jens Bundvad, der kaldes »Forhandlingsystem og organisationsstruktur på det offentlige arbejdsmarked«. Studien er offentliggjort i værket »Organisationer under forvandling«, forlaget Politika, fra maj 1980, og jeg skal tillade mig at citere herfra. Der siges:

»Der er . . . tilsyneladende udbredt enighed blandt såvel politikere som organisati-

ons- og forvaltningsrepræsentanter om, at det, man må tilstræbe, er løn- og arbejdsvilkår, der hverken er væsentligt bedre eller væsentligt dårligere end dem, som hersker på det private arbejdsmarked. Dette har afgørende betydning for forhandlingerne, idet deres kerne i nogen grad bliver en fortolkningstvist og et spørgsmål om de offentligt ansattes parallelitet med de private. At dette i sig selv kan give problemer, er indlysende, og disse problemer har fået en mere og mere fremstående placering, efterhånden som forsøgene på at føre indkomstpoltik er blevet forstærket.«

Det eneste svar, vi fik fra ministeren, var, at han ikke havde yderligere at bemærke, end hvad han allerede havde svaret. Altså intet svar på disse klare udsagn om, hvordan man almindeligvis opfatter tingene på dette område. Men intet svar er også en slags svar, så tjenstemandsorganisationerne bør nok konstatere, at finansministeren ikke er til sinds at opfylde sit sæt af forpligtelser over for tjenstemændene. Dermed er forudsætningerne for at acceptere fratagelsen af aktionsretten også bortfaldet. Det vil så vise sig, om det får konsekvenser for organisationernes praksis. Det skulle man jo forvente, men det sørger de socialdemokratiske ledere vel for ikke bliver tilfældet.

Ikke alene lønforudsætningerne er væsentligt ændrede; lovforslaget her ændrer også på en del væsentlige retlige områder ved forudsætningerne uden at tage nævneværdigt hensyn til indsigelserne fra organisationerne på området. De har simpelt hen fået en kold skulder.

Efter ministerens eget udsagn betyder tjenstemændenes forhandlingsret ved ændringer i denne tjenstemandslov bl.a., at de synspunkter, som organisationerne gør gældende under forhandlingerne, tillægges vægt i de videre overvejelser om lovforslaget. Men heller ikke her tages indholdet alvorligt. Hvilken vægt har ministeren tillagt TFUs indsigelse? Ingen, så at sige ingen. Organisationerne fik den kolde skulder. I en henvendelse fra TFU til arbejdsmarkedsudvalget siges det bl.a.:

»TFU finder det utilfredsstillende, at finansministeren bliver pålagt i folketinget at fremsætte et forslag til lov, der indebærer så principielle ændringer af tjenstemandsloven, som forslaget om nedsættelse af en tjeneste-